

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. – Bank Tejarat / Rada Unii Europejskiej
(Sprawa C-248/17 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Stwierdzenie przez Sąd nieważności umieszczenia w wykazie – Ponowne umieszczenie w wykazie – Powód umieszczenia w wykazie dotyczący wspierania rządu Iranu oraz pomocy w nabywaniu zakazanych towarów i technologii – Zakres – Finansowanie projektów w sektorze naftowym i gazowym – Dowody pochodzące sprzed daty pierwszego umieszczenia w wykazie – Okoliczności faktyczne znane przed pierwszym umieszczeniem w wykazie – Artykuł 266 TFUE – Powaga rzeczy osądzonej – Zakres – Skuteczna ochrona sądowa

(2019/C 35/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Tejarat (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy oraz A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle QC, T. Otty QC, R. Blakeley, Barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Kneale oraz M. Bishop, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Bank Tejarat zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – Solvay Chimica Italia SpA i in. (C-262/17), Whirlpool Europe Srl i in. (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) / Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

(Sprawy połączone C-262/17, C-263/17 i C-273/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Dyrektywa 2009/72/WE – Systemy dystrybucyjne – Artykuł 28 – Zamknięte systemy dystrybucyjne – Pojęcie – Odstępstwa – Granice – Artykuł 32 ust. 1 – Dostęp stron trzecich – Artykuł 15 ust. 7 i art. 37 ust. 6 lit. b) – Opłaty uiszczane z tytułu usługi dysponowania

(2019/C 35/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari f.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA (C-262/17), Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17)

Strona pozwana: Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

przy udziale: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeir e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgem SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico (C-262/17), Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico, ENEL Distribuzione SpA (C-263/17), Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (C-273/17)

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 5 i art. 28 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE należy interpretować w ten sposób, że sieci, takie jak te, o których mowa w postępowaniu głównym, które zostały utworzone dla potrzeb konsumpcji własnej przed wejściem w życie tej dyrektywy, które są zarządzane przez podmiot prywatny, do których przyłączona jest ograniczona liczba jednostek produkcyjnych i odbiorczych i które są z kolei podłączone do sieci publicznej, stanowią systemy dystrybucyjne objęte zakresem zastosowania rzeczony dyrektywy.
- 2) Artykuł 28 dyrektywy 2009/72 należy interpretować w ten sposób, że sieci, takie jak te, o których mowa w postępowaniu głównym i które dane państwo członkowskie zakwalifikowało jako zamknięte systemy dystrybucyjne w rozumieniu ust. 1 tego artykułu, mogą ze względu na ten status zostać zwolnione przez to państwo jedynie z obowiązków przewidzianych w ust. 2 tego artykułu, bez uszczerbku dla faktu, że sieci te kwalifikują się ponadto do objęcia ich innymi zwolnieniami przewidzianymi w tej dyrektywie, w szczególności zwolnieniem ustanowionym w art. 26 ust. 4 tej dyrektywy, jeśli spełniają one przewidziane w tym przepisie przesłanki, czego ustalenie jest zadaniem sądu odsyłającego. W każdym razie owo państwo członkowskie nie może zaliczyć rzeczonych sieci do odrębnej kategorii systemów dystrybucyjnych w celu przyznania im zwolnień nieprzewidzianych we wskazanej dyrektywie.
- 3) Artykuł 32 ust. 1 dyrektywy 2009/72 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, że zamknięte systemy dystrybucyjne w rozumieniu art. 28 ust. 1 tej dyrektywy nie podlegają obowiązkowi udzielenia dostępu stronom trzecim, ale muszą jedynie udzielić dostępu stronom trzecim należącym do kategorii użytkowników mogących zostać przyłączonymi do danego systemu, którzy to użytkownicy mają prawo dostępu do sieci publicznej.
- 4) Artykuł 15 ust. 7 oraz art. 37 ust. 6 lit. b) dyrektywy 2009/72 należy interpretować w ten sposób, że w braku obiektywnego uzasadnienia przepisy te sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, że opłaty uiszczane przez użytkowników zamkniętego systemu dystrybucyjnego z tytułu usługi dysponowania oblicza się na podstawie energii elektrycznej wymienionej z tym systemem przez wszystkich jego użytkowników za pośrednictwem ich przyłączy do tego systemu, jeżeli okaże się – co powinien zweryfikować sąd odsyłający – że użytkownicy zamkniętego systemu dystrybucyjnego nie znajdują się w takiej samej sytuacji jak inni użytkownicy sieci publicznej i że podmiot świadczący usługę dysponowania w ramach sieci publicznej ponosi ograniczone koszty w odniesieniu do tych użytkowników zamkniętego systemu dystrybucyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – Harry Mensing / Finanzamt Hamm

(Sprawa C-264/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 314 – Artykuł 316 – Artykuł 322 – Procedury szczególne dotyczące dzieł sztuki – Procedura marży – Podatnicy-pośrednicy – Dostawa dzieł sztuki przez twórców lub ich następców prawnych – Transakcje wewnątrzspółnotowe – Brak zgody krajowych organów podatkowych na wybór podatnika w zakresie stosowania procedury marży – Warunki stosowania – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki

(2019/C 35/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster